

בועז אפלבוים:

„לפריץ יהיה כאב־שיניים, והופי — הלך התקציב!“

בימים אלה ממש עובדים צוות־ניסוח בכל המפלגות על חיבור מצעיהן לבחירות הקרובות. בועז אפלבוים, שהוא רל"ש מ"מ ראש־המשלה, הגיש לצוות־המערכת הצעה להכניס למצע, במקום התרבות, התחייבות מפורשת לייסד קרן ממלכתית בת 100 מיליון דולר, שפירוטה יסבסדו מיפעלי תרבות ואמנות בארץ.

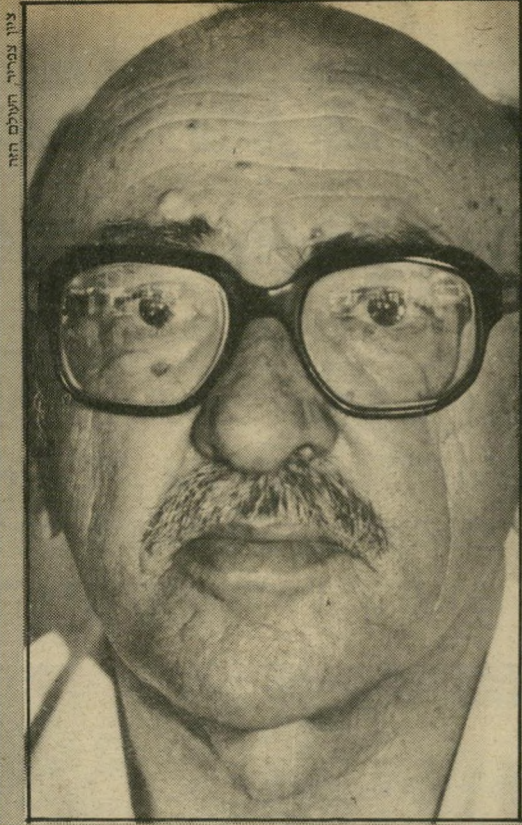
מה כליכך מקורי בהצעה זו? לא מקורי. פשוט נחוץ ורחוק. לא יתכן שתקציב־התרבות השנתי של ישראל יסתכם ב־40 מיליון דולר, ויהיה תמיד קורבן ראשון לקיצוצים. מה שאני מציע הוא לפרוץ את מעגל־החנק התקציבי, ולהשתחרר מתלות בחוסר־רגישותם של שרי־האוצר השונים.

● ומאיפה הכסף הגדול, אם תסלח לי על השאלה? הכספים יגויסו עליידי חבר הנאמנים של הקרן, שיהיו בחלקם ישראלים, כמו אבא אבן, עמוס עוז וחיים טופול, ובחלקם מחו"ל; כמו ברברה סטרייזנדר, ליאונרד ברנשטיין או סטיבן ספילברג.

תרבות

עליפי הצעתי יהיה ראש־המשלה נשיא הקרן, ושר־החינוך והתרבות יר"ר חבר־הנאמנים.

- זה שוב לשנוורר כסף מיהודים טובים בגולה? יש לך טכניקה אחרת לאסוף את הכסף?
- לא בליכך. אגב, מדוע הכפילות בקרנות? למה שלא תשלב קרנות קיימות, כמו זו של מיישפחת ברזנסמן, למשל?
- אינני רוצה שהינוק התרבותי המקוה ינווט על פי פולסים של בן־אדם פרטי, מיצנאט. פריץ כזה יכול לקום מחר בבוקר עם כאב־שיניים והופי, תקציב האופרה הישראלית, למשל, מחוק.
- עכשיו רק צריך המערך לנצח בבחירות. דבר קטן. שאם לא כן, אין תיקוה לסיפור הציוני כולו.
- ואם המערך כן ינצח בבחירות, מי ערב לך שהתוכנית שלך תתקבל?
- לפי התגובות עד היום, של החברים הכי רציניים אצלנו, יש סיכוי טוב למימוש הרעיון. (דניאלה שמי')

אברהם בן־הדור:

„לִי־15 אלף ילדים וילדות לא היה לאן לפנות!“

„המועצה לילד החוסה“ מינתה את עורך־הדין אברהם בן־הדור, שוגט נוער בדימוס, כאומבודסמן. ילדים החוסים במוסדות ובמישפחות־אומנות יוכלו לפנות אל בן־הדור בכל תלונה על מצבים לא־תקינים, בשאלות על זכויות־הילד ושאר בעיות. התלונות יבדקו ויועברו לגור־מים המתאימים לטיפול, למעקב ולתיקון המצב. שאלתי את בן־הדור מי עשה את העבודה הזאת עד היום.

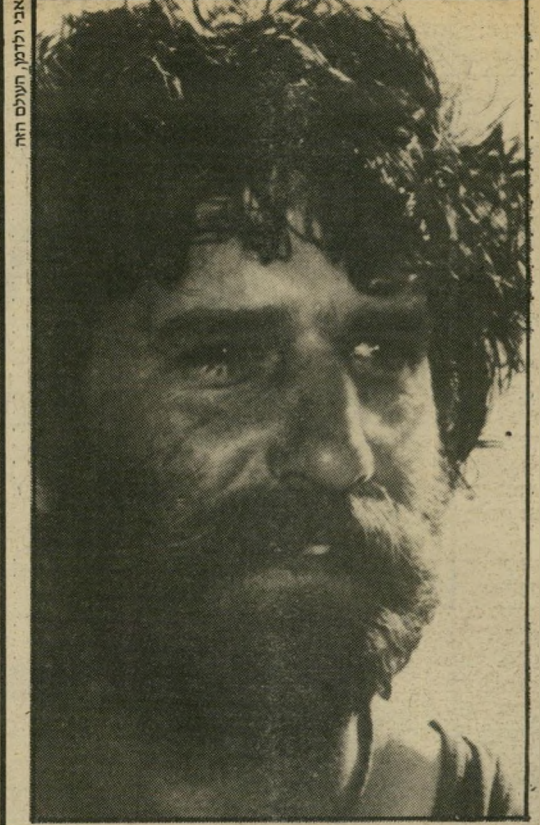
לא היה רבר כזה עד היום. למעשה, לא היה להם לאן לפנות, ולכן הוחלט להקים גוף שיגן על האוכלוסייה הזאת, ילדים וגם הורים, שעד היום די התכיישו לפנות, כנגלל הסטיגמה הכרוכה בעצם הימצאות הילדים מחוץ לבית.

- כלומר, אתה פתוח לתלונות ילדים וגם הורים? בוודאי. לכל בעיה הנוגעת לילדים הללו, ולא חשוב מי פונה, הורים, מרריכים.
- כיצד תראו שכל ילד חוסה, הן במוסד והן במישפחה־אומנת, יידע לאן עליו לפנות בשעת הצורך?

ילדים

אני מתכוון להדפיס רף, שיפרט כמה נוכל לעזור להם, ואת הרף הזה נשלח באופן אישי לכל ילד חוסה, לכל הורה של ילד חוסה וגם למדריכים. למעשה — לכל מי שמעורב בחינוכם ובגידולם של הילדים החוסים.

- אתה לא חושב שילדים ישחררו להתלונן? הרי אם ילד מתלונן אצלך בהחלט יכול להיות שמדריך או עובד אחר במוסד יתנקם בו. כך לפחות יחשוב הילד. כיצד תתגברו על זה?
- קודם כל אפשר לפנות בעילום־שם, וגם אם לא פונים בעילום־שם, הרי אנחנו לא נמסור מי מתלונן ועל מי או מה. אנחנו נברוק וננסה לשפר. אני מאמין שבמשך הזמן ייווצר אמון הדדי. נעשה גם ביקורים במוסדות.
- אתה באופן אישי תטייל בין מוסד למוסד? מדי פעם.
- על כמה ילדים אנחנו מדברים? לפי הערכתי, אוכלוסייה של 15 אלף ילד וילדה, שעד היום כמעט ולא היה לה לאן לפנות בתלונה או בבקשת־עזרה. (דניאלה שמי')

לירון נלסון:

„אני לא הולך לעשות מעצמי עכשיו טמבל!“

שיחות טאבה. הסיכויים להשגת פישור לפני מתן פסק־הדין של הבוררים נראים קלושים. אבל בכל זאת מדברים, ואולי בסוף־בסוף יהיו אפילו תוצאות כלשהן.

טאבה

- שאלתי את לירון נלסון, בנו של רפי נלסון המנוח, אם הוא מודאג בקשר לעתידו של הכפר שלו.
- בטח שאני מודאג, אבל אני מרגיש שאני לא יכול לעשות כלום.
- אז אתה יושב בשקט ומחכה לראות מה יהיו התוצאות?
- כן. מה אני יכול לעשות? לצעוק — הרי זו תהיה טחינת־מים. מי יקשיב לי בכלל? לאנשי ימית היה הרבה יותר כוח מאשר לי ולפאפו — אז מה יצא להם מהצעקות? אני יודע שאם יגידו לי ללכת, אני אלך כמו טאטאלה, ואני לא הולך לעשות מעצמי עכשיו טמבל שצועק.
- מעדכנים אותך בנושא? מספרים לך מה קורה כל הזמן?
- אני מעודכן, זאת לא הבעייה. אבל אני יודע מה שכל עם ישראל יודע, ררך העיתונות.
- ואתה אומר לעצמך: מה שיהיה — יהיה? כן. יש לי ברירה?